

Aar ivrigt i Foreningens Møder og Ekspeditioner; han var Formand 1909—10. En bitter Strid med et af Foreningens yngre Medlemmer angaaende Prioritetsret m. m. til de Lag i »Sundkrogen« (Kbhvns. Frihavn), som HARDER havde behandlet i sit sidste Arbejde, men som vedkommende unge Geolog havde begyndt Undersøgelsen af, før HARDER kom til, medførte at HARDER i 1923 udtraadte af Foreningen.

HARDER døde pludselig 29. Marts 1931, tilsyneladende uden forudgaaende Sygdom; han havde dog ved enkelte Lejligheder i de seneste Aar klaget over et Hjerteonde, og dette havde sandsynligvis sin Andel i den Træthed og Mangel paa Energi, der bl. a. gav sig Udslag i, at han ikke fik publiceret mere, uagtet han laa inde med et stort Materiale fra sine Rejser paa Grønland og Island.

A. C. JOHANSEN.

ANDERS CORNELIUS JAKOB JOHANSEN blev født 3. Juli 1867 i Karrebækstorp, hvor Faderen var Gaardejer. Han blev Student 1892, tog Magisterkonferens i Zoologi 1898, blev 1902 Assistent ved Biologisk Station og Aaret efter ved den danske Afdeling af Kommissionen for de internationale Havundersøgelser. 1909 blev han Medlem af Kommissionen og Leder af dens Fiskeriundersøgelser i de danske Farvande. Da Dr. C. G. JOH. PETERSEN i 1926 trak sig tilbage, blev JOHANSEN hans Efterfølger som Direktør for Biologisk Station.

A. C. JOHANSENS Livsværk blev saaledes Arbejdet med forskellige Felter af den videnskabelige Havforskning, og en meget stor Del af hans Publikationer drejer sig om ichthyologiske Undersøgelser. Men han begyndte som Malakolog, og det var ogsaa hans Studier over Bløddyrernes Biologi, der skaffede ham Tilknytning til Geologien. I 1904 erhvervede han Doktorgraden for Afhandlingen: Om den fossile kvartære Molluskfauna i Danmark og dens Relationer til Forandringer i Klimaet. Land- og Ferskvandsmolluskfaunaen. Heri hævdede han, at Nordgrænsen for Størstedelen af vore Land- og Ferskvandsmollusker i store Træk falder sammen med Isothermerne for den varmeste Del af Aaret, medens den for de fleste Arter er ganske uafhængig af Vintertemperaturen og Temperatursvingningernes Størrelse. Ud fra disse Resultater søgte han saa ved Hjælp af de i vore kvartære Ferskvandsaflejringer fundne Bløddyrskaller at bestemme de Temperaturforhold, under hvilke disse Aflejringer er dannede, og kom bl. a. til det Resultat, at Temperaturen under Allerød-oscillationen havde været betydelig højere end hidtil antaget. Han forsøgte ogsaa ved Hjælp af den første Optræden af visse Sneglearter at opstille en mere præcis og mere anvendelig Inddeling af vore postglaciale Aflejringer end den, som kunde naas ved den dengang anvendte Methode, der var baseret paa de STEENSTRUPSCHE Vegetationsperioder. I »Medd. Dansk Geol. Foren.« Bd. 2, Nr. 12, 1906 publicerede han Afhandlingen: Om Temperaturen i Danmark og det sydlige Sverige i den

senglaciale Tid, en Afhandling, som gav Anledning til en Diskussion med C. WESENBERG-LUND o. a. Naturforskere (se Medd. D. G. F. Bd. 2, Nr. 12, S. 91—113). — Senere har JOHANSEN i »Medd. D. G. F.« publiceret et Par andre Afhandlinger, nlg.: Om Brugen af Betegnelsen »Relikt« i Naturhistorien (1908) og, sammen med HERM. LYNGE: Om Land- og Ferskvandsmolluskerne i holocæne Lag ved Strandgaarden SSO for Kalundborg og deres Vidnesbyrd om Klimaforandringer (1917).

Ogsaa i et Par andre Arbejder har han behandlet visse Egenes fossile Molluskfauna, nemlig i: Om Forandringer i Ringkøbing Fjords Fauna (i Mindeskrift i Anledning af Hundredeaaret for JAPETUS STEENSTRUPS Fødsel udg. ved Hector Jungersen og Eug. Warming. Kbhvn. 1919) og i det store Værk: Randers Fjords Naturhistorie. Kbhvn. 1918, til hvis Fremstilling han havde knyttet en Række Naturvidenskabsmænd som Medarbejdere.

A. C. JOHANSEN døde 13. Maj 1931 efter nogen Tids forudgaaende Sygdom. Han var Medlem af Dansk Geologisk Forening fra 1899 til sin Død, men han deltog forholdsvis sjældent i Møderne, navnlig ikke i de senere Aar, da han, der var en overmaade flittig Mand, var meget optaget af sit Arbejde og sine Undersøgelsestogter.